Khi tôi tham gia ở Uhud (trận chiến Uhud) ba tôi đã gọi tôi đến trong đêm và nói: Ba nghĩ rằng ba sẽ là người bị giết đầu tiên (trong trận chiến) trong số các vị đồng hành của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban sự bằng an đến Người -.

Từ Jabir bin Abdullah - cầu xin Allah hài lòng về hai ông - ông nói: Khi tôi có mặt ở Uhud, ba tôi đã gọi tôi đến trong đêm, rồi ông nói: Ba nghĩ rằng chắc có lẽ ba là người bị giết đầu tiên trong những người đồng hành của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban sự bằng an cho Người - và chắc chắn rằng ba cũng rất yêu thương con cũng như Thiên Sứ - cầu xin Allah ban sự bằng an đến Người - và nếu ba còn nợ ai thì con hãy thay ba trả họ, và hãy nhắn nhủ họ bằng những lời nói và cử chỉ tốt đẹp như tình anh em ruột thịt. Rồi khi trời sáng, ông đã tử chiến. Và tôi đã chôn cất ông chung với một người khác trong cùng một ngôi mộ. Sau đó, tôi cảm thấy lo lắng, không yên tâm khi đã bỏ ông lại cùng người khác. Thế là tôi đã bốc ông dậy sau chính tháng chôn cất, nhưng thi thể ông vẫn giống như ngày đầu tôi đặt ông xuống, nó chỉ mất đi một cái tai. Rồi tôi chôn ông vào một ngôi mộ riêng biệt.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari ghi lại]

Vào một đêm ông Abdullah bin Haram đã đánh thức con trai ông là Jabir, rồi ông nói: Quả thật, ba nghĩ rằng chắc có lẽ ba sẽ là người bị giết đầu tiên trong trận chiến bên cạnh Thiên Sứ của Allah - cầu xin Allah ban sự bằng an đến Người - và đó là ngày cận kề của trận chiến Uhud, sau đó ông căn dặn: Quả thật, ba rất yêu thương con và Thiên Sứ của Allah - cầu xin Allah ban sự bằng an đến Người - và ông còn dặn rằng hãy trả nợ thay ba nếu ba còn thiếu nợ một ai khác và hãy nhắn nhủ họ bằng lời nói và cử chỉ tốt đẹp như những người anh em. Sau đó khi cuộc chiến diễn ra, ông - cầu xin Allah hai lòng về ông - đã giết được bảy mươi tên địch, nhưng cũng ngày hôm đó ông đã hy sinh trong trận chiến. Tình hình lúc đó rất khó khăn cho việc đào những cái hố để chôn cất cho mỗi người một ngôi mộ. Nên mỗi một ngôi mộ đành phải chôn hai đến ba thi thể cùng nhau. Và Abdullah bin Haram được chôn cùng một thi hài khác. Nhưng Jabir - cầu xin Allah hài lòng về ông - cứ lo lắng và cảm thấy không yên lòng, rồi ông quyết định tách riêng thi thể của ba ông với người đã được chôn cất chung, sau chính tháng chôn cất ông quyết định đào bốc ngôi mộ của ba mình lên. Và ông đã thấy thi thể ba mình như chỉ vừa mới được chôn cất hôm nay, không hề thay đổi gì cả ngoại trừ một ít ở phần tai. Sau đó ông chôn cất ba ông vào một ngôi mộ riêng biệt.